

[Holger Eriksen.]

indenfor statsbanerne, hvor man bortset fra den undtagelse, der bekræfter reglen, ikke har været til at formå til at betragte de teknikumuddannede som andet end mindre-værdige, der kunne blive konstruktører, men heller aldrig mere, og man er ikke vejet tilbage for at sætte folk, der kommer lige fra polyteknisk læreanstalt og altså helt mangler erfaring, over teknikumuddannede folk, der med dygtighed har bestridt de pågældende hverv i en længere årrække f. eks. under langvarig vakance. Jeg kan således nævne, at statsbanernes 2. distrikt i Aarhus i oktober i fjor søgte en elektroingeniør med erfaring i stærkstrøm. Han skulle være beskæftiget ved belysningskontoret med arbejde, som i en årrække var blevet udført af en teknikumuddannet elektroteknisk ingeniør, Høltermand, der havde været beskæftiget ved kontoret siden 1937. Ved dette kontor findes normeret en ingeniørstilling i 6. lønningsklasse, men den har aldrig været besat. Ingeniør Høltermand søgte naturligvis den opslåede stilling. Der forelå mundtlige udtalelser fra hans overordnede om, at han var egnet til at bestride stillingen, men alligevel fremsendtes hans ansøgning med en anmærkning om, at man ikke anså det for ønskeligt at fravige de sædvanlige regler om at besætte stillinger af den karakter med civilingeniører. Altså, man er fuldkommen ligeglad med mandens kvalifikationer; man henholder sig bare til, at man har et helligt princip, som ikke må fraviges. At dette princip så er i strid med, hvad lovgivningsmagten ønsker, blæser man på. Det er nødvendigt, at der sker en ændring i dette forhold, og det er mit håb, at denne ændring kommer hurtigt uden hensyn til de hellige principper, som enkelte styrelsesgrene sværger til. Jeg skal således oplyse, at lønningsrådet til finansministeriet har fremsendt en skrivelse, hvori det bl. a. hedder — jeg beder om tilladelse til et enkelt citat —

„Lønningsrådet skal derfor henstille til finansministeriet, at der for de styrelses vedkommende, hvori der beskæftiges personale af de nævnte kategorier“ — og her er altså tale om ingeniører og arkitekter — „til forelæggelse for rådet udarbejdes forslag til den lønningsmæssige placering af de omhandlede stillinger, idet rådet for sit vedkommende som grundlag for et sådant udkast vil kunne tiltræde de af

finansministeriet skitserede hovedsynspunkter, hvorefter personale, der har afgangsbrev fra et af staten godkendt teknikum og er berettiget til stillingsbetegnelsen „ingeniør“, placeres i lønningsklasser, svarende til told- og trafiketaternes 7.—4. lønningsklasse, således at der ved indgrupperingen i disse lønningsklasser tages hensyn til arten og karakteren af det til stillingerne henlagte arbejde og de kvalifikations- og aldersbetingelser, der må stilles til stillingernes indehavere.

For konstruktører med afgangsbrev fra en statsanerkendt bygmesterskole finder rådet for sit vedkommende ej heller noget at indvende imod, at man bibeholder det nuværende princip i tjenestemandsløven, hvorefter første tjenestemandsansættelse sker i den til etaternes 11. lønningsklasse svarende lønningsklasse med adgang til advancement til 7.—5. lønningsklasse. Det bør efter rådets opfattelse i denne forbindelse undersøges, om der for denne gruppe undtagelsesvis måtte være grundlag for at normere ganske enkelte stillinger i den til etaternes 4. lønningsklasse svarende lønningsklasse, såfremt de arbejdsmæssige og personlige forudsætninger herfor er tilstede. Rådet vil endelig intet finde at indvende imod, at de tekniske tegnere som hidtil placeres i de til etaternes 10. og 7. lønningsklasse svarende lønningsklasser.“

Man lægger her mærke til, at der intet er nævnt om stillingerne i 1.—3. lønningsklasse. Dette er imidlertid heller ikke nødvendigt. Civilingeniørerne har jo givet afkald på deres tjenestemandstillinger. Skal stillinger i de nævnte lønningsklasser besættes, må det — som jeg allerede, da overenskomsten med Ingeniørforeningen blev tiltrådt, havde lejlighed til at anføre — være således, at hvor ansøgerne, hvad kvalifikationer angår, står lige, må man foretrække den, der i forvejen er tjenestemandsansat. Her kan det hellige princip altså ikke komme til at gøre sig gældende.

Jeg håber nu på, at de etater, som modtager den skrivelse, jeg her har citeret, hurtigt fremkommer med deres svar, således at dette spørgsmål kan finde sin endelige løsning. I altfor lang tid har staten opretholdt en urimelig deling mellem personer, der i det civile erhverv ikke er underkastet en lignende skillelinie.